

תולדות יצחק

אחב ט וסיכנון לך נא אל הצאן וקח ליכשם וילך ויקח ויבא לאמו כי את חנה אהב וילך סגר רחמיה פאזכ מרמה לישק אהב בניה יהודה ויהודה נעשתה כי עדין יש עדין וקח את אהב יבחר לנו את נחלתנו ויבחר את שבט יהודה ויעז מלך משפט אהב ט

לפני מותי ועתה בנך שמע עבדך
לא אשר אנכי מינה אתך לדנא
הצאן וקח ליכשם שנענך עינים
טבים ואינשה אתם מטעמים
לא כי כבאשר אהב והבאת
לאביר ואכל בעבד אשר יבדך
לפני מותי ויאמר יעקב אל רבקה
אמון עשן אחי איש שיער
ואנכי איש חלק אולי ימשך
אלי והייתי בעינו כמתנת
והבאת עלי קללה ולא ברכה
ותאמר לו אמון עלי קללת בנך
אך שמע עבדך וקח ליכשם
ויקח ויבא לאמו ותעש אמון
מטעמים כבאשר אהב אביו ותז
ותקח רבקה את בנך עשן ובעה
הגדל החמדת אשר אתה בבת
ותלבש את יעקב בנה הקטן
ואת ערת נה העינים הלבישה
על דיו ועל חלקת צואר וחתן
אתה מטעמים ואת הלחם אשר
עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל
אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי
אתה בנך ויאמר יעקב אל אביו
אנכי עשן בנך עשיתי כבאשר
רבת אלי קוסנא שבה ואכלה

והם

הם
בית

והם

הם
נעיה

נעיה
בפני

הם

הם

הם

הם
כח
כח

ואריר

הם
בית

מיצור בעבד תכרבע נפשי
ויאמר יצחק אל בנך מה זה
מהות למינא בנך ויאמר רבקה
יהוה אלהיך לפני ויאמר יצחק
אלי יעקב נשה נא ואמשיך בנך
האתה זה בנך עשן אסלא וינש
יעקב אל יצחק אביו וימשיך
ויאמר הקל קול יעקב והידיים
ירי עשן ולא הבירו כיהו ידיו
כירי עשן אחי שיערתי ויברכה
ויאמר אתה זה בנך עשן ויאמר
אני ויאמר הנשה לי ואכל
מיצור בנך למען תברכך נפשי
וינשלו ואכל ויבא ליין ויטת
ויאמר אליו יצחק אביו נשה נא
וישקה לי בנך וינשוש וישק לו וירח
את ריח בגדיו ויברכה ויאמר
ראה ריח בנך כריח שדה אשר
ברכו יהוה ויתן לך האלהים
מטל השמים ומשמע הארץ
ורבנו ותיש יעקב ויבן עמית
וישתחו לך לאמים הוה גביר
לאחיו וישתחו לך בנך אמר
אדוני אחר ומברכך ברוך
ויהי כאשר בלה יצחק לברך
את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב

הם
בית

הם
בית

ואת הלחם אשר עשתה ואת הלבבות ואת כל אלה ידי עשתה וזכר את ושת אף לא הביאה
ואנכי איש חלק ומקסם חלק ופה חלק יעשה מרחה וז והלך משמח חכה בית זכב וזכב וזכב
הקל קול יעקב והקל בשכני בית פרעה והיה אסלא יאמינו לך בפסוק וקל שופר חוק מאר וז בענין קלילות

עשתה
הם
הם
וסיכנון
וסיכנון
וסיכנון

עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי ומה יכלתי נישות בכס השיגוגי עונתי ורא' מתי לראות
כי עמדה מלתי וגם האשרה עמדה בשמרון רצ' עמדה במישור אף חכמת עמדה לי

וסימניה
וסימניה

...

יכלתי
עמדה

יכלת ותקרא שמו נפתלי ותרא
לאה כי עמדה מלדת ותקח את
זלפה שפחתה ותחנאנה ליעקב
לאשה ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בן ותאמר לאה בנך ותקרא
את שמו בנך ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב ותאמר לאה
באשר יביא שרונך בנות ותקרא
את שמו אשר וילד ראובן בימי
קציר חטים וימצא רודא יטבע
בשרה ויבא אתם אל לאה אמן
ותאמר רחל אל לאה תענא לי
מרודא בנך ותאמר לה המעט
קחתך את אישיו ולקחתנס את
רודא יבנ ותאמר רחל לבן ישנב
עמך הלי לה תחת רודא בנך
ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא
לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא
בישכר שכרתך ברודא בני
וישכב עמה כלילה הוא וישמע
אלהים אל לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי ותאמר לאה
נתן אלהים שכר אשר נתתי
שפחתי לאישי ותקרא שמו ינ
יששכר ותהר עוד לאה ותלד
בן ששי ליעקב ותאמר לאה

זָבַדְנִי אֱלֹהִים אֶת־זִכְרִי טוֹב הַפַּעַם
יִזְכְּרֵנִי אִישׁ כִּי יִלְדֵתִי לוֹ שִׁשְׁרָה
בְּנִים וּתְקַרְאֵם אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלֹן וְאַחֲרָיו
יִלְדָה בֵת וּתְקַרְאֵם אֶת־שְׁמֵהֶם דִּנְיָה
יִזְכְּרֵם אֱלֹהִים אֶתְּחַל וְיִשְׁמֵם
אֵלֶיָּה אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־דַּחְמָהּ
וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אֶסְפֵּה אֱלֹהִים
אֶת־חֹרְפָתִי וּתְקַרְאֵם אֶת־שְׁמוֹ יֹסֵף
לֵאמֹר יֹסֵף יְהוּדָה לִבְנֵי אַחֲרָיו וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רַחֵל אֶת־יֹסֵף וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֵל לִבְנֵי שְׁלֹחֵנִי וְאֵלֶכָּה אֵל
מְקוֹמִי וְלֵאמֹר תֵּן אֶת־נַשִּׁי אֵלַי
וְאֶת־יִלְדֵי אִשְׁרֵי עַבְדִּי אֶתְּנֶנָּה בְּךָ
וְאֵלֶכָּה בִּיאֲתָה יָדְעַת אֶת־עַבְדֶּךָ
אִשְׁרֵי עַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר אֵל לִבְנֵי
אִסְנָא מִצֵּאתִי חֹזְבֵּעֶיךָ נְחֹשֶׁת
וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בְּגִלְדִּי וַיֹּאמֶר נִקְמָה
שִׁכְרֶךָ עָלַי וְאֲתָנָה וַיֹּאמֶר אֵל לִי
אֲתָה יָדְעַת אֶת־אִשְׁרֵי עַבְדֶּיךָ
וְאֵת אִשְׁרֵי הָיָה מִקְנֶךָ אֲתִי כִּי
מִעַט אִשְׁרֵי הָיָה לִּי לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ
לְרֹב וַיִּכְרֹךְ יְהוָה אֶתְּךָ לְרֹב וַיִּזְעַק
מִתִּי אֶעֱשֶׂה נִסִּים אֲנֹכִי לְבֵיתִי וַיֹּאמֶר
מֶה אֲתוֹלָד וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֵאמֹר
לִי מְאוֹמָה אֶסְתַּעֲשֶׂה לִי הַרְבֵּה
הַזֶּה אִשְׁוֹבָה אֶרְעָה צֹאנְךָ אֲשַׁקֵּם

בן נפת
שש
4
במק

והיה בן שש ליעקב וימלט בן אחד ולמעבדות בן קטן והוליד בן פריץ וחלופיהו בן במאי ופת
בן קמיה ישראלית בן ירכיהו בן משליחיו בן אירבן שמעי בן ברכיה נקבה וחסן
ויברך לו אתר דלי עפרה במט רליאס אמרת מטה רליאס דלי מדחיי יע לרגלי אחזה רגלי ותחשוב
מני

וְיָקָם בַּמָּקֹם וְיִסְמְנוּהוּ
הַלֵּב מֵאֵה שָׁנָה וְשַׁחַט אֶת
וְיִסְמְנוּהוּ

בן
וסימנהון
לרגלי

כִּנְיָ
בְּמִנְיָ
מִעֲשֵׂר
הַחֹמֶר
הַמִּנְיָ

י
חם
בתו

ב
אקומה בקר
ואלכה

ဟံ

בלי
ובל
מען
דבו

י
בס

אביהם אביהם 4 בנקבות וסימנחון ויצא אלהים את מקנה אכוס כן בנות על שם דברת קרב דפסן זה הדבר אשר צוה ל
לבנות על שם ד' ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם 5 ולבנו 6 וסימ לבנו הוא ולבנו והנגלת לנו ולבנו עקב עולם 7

ואספה יאמר עקרים יהיה
שברד ויילדו כל היצאן עקרים
ויוצא אלהים את מקנה אביהם
ויתן להם ויהי בעת יחס היצאן
ואישא יצא ואלה פחלום והנה
העתדים העלים על היצאן
עקרים נקדים ויבררים ויאמר
אלימלאך האלהים בחלום
יעקב ואמר הנני ויאמר ישא
נא עינך וראה כל העתדים
העלים על היצאן עקרים נקדים
ויבררים כיראית את כל אשר
לבן עשה לך אנכי האל בית
אל אשר משחת שם מצבה
אשר נדרת לי שסנדר עתה
קום צא מן הארץ הזאת וישב
אל ארץ מולדתך ותעורחל
ולאה ותאמרנה לו העור לנו
חלק ונחלה בבית אבינו הלוא
נברית נחשבתנו לזכר מכרנו
ויאכל גם אכול את כספנו כי
כל העישר אשר הוציל אלהים
מאבינו לנו הוא ולבנו ויעתה
כל אשר אמר אלהים אליך
עשה ויקם יעקב וישא את
בניו ואת נשיו על הגמלים

בסם בנקבו

אור
מ
במב
חס

במאר
ובמק
במב
בשופר
אל
הבקעה

מ
מ
מ

ב

ויהי את כל מקנהו ואת כל
רכשו אשר רכש מקנה קנינו
אשר רכש כפרן ארס לבוא אל
יצחק אבי ארצה כנען ולבן
הלך לבוא את צאנו ותנברהח
את הרפס אשר לאביה וינב
יעקב את לב לבן הארמי על כל
הנדר לו כי ברח הוא ויברח הוא
וכל אשר לו ויקם ויעבר אהת
העור וישם את פניו הרחוק עור
ויצא לבן ביום השלישי כי ברח
יעקב ויקח את אחיו עמו וירדה
אחריו וירד שבעת ימים וירד
אתו בחר הנצח ויבא אלהים
אל לבן הארמי בסל סתילה
ויאמר לו חשמה לך פן תרפר
עם יעקב מטוב עררע וישב
לבן את יעקב ויעקב תקע את
אהלו בחר ולבן תקע את אחיו
בחר הנצח ויאמר לבן ליעקב
מה עשית ותנב את לבבותי
אתבנת כשבית חרב למה
נחבאת לברח ותנב אתי ולא
הנרת לי ואשלחך בשמחה
ובשרים בתרוב ובכבוד ולא
נטשתני לעשק לבני ולבנותי

אכול וסימנחון ויאל גם אכול את כספנו אכול תאכלו אתה בקדש האכול אכלנו מן המלך אכול השנה
ספח וחבריה דישעיה אכול שתו קובו חשדים אכול ושתו כוס חר נמות אכול ואין לשבעה ואכלתם אכול ושבעו כי כה אמר יע אכול והותר
ובשרים 4 חס בליש וסימנחון ואשלחך בשמחה ובשרים הסר מעלי המון שריך ועפנך יישרו נגדך ישר בשרים על לבדע

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ

ויעקב יד וסיבנהן ויעקב אשתם ויעקב נתן לעשו ויעקב תקע את אהלו ויעקב קרא לו לעד ויעקב הלך לדרכו ויעקב נסע סכתה ויעקב שמע עבטמא ויקברו אותו עשו ויעקב אלהי אברהם יצחק ויעקב ויעקב רעה את צאן יצחק ויעקב ובעו ידיו ויחל יא אהם ויעקב ויבאין

ויעשונו ויאכלו שם על הנגל
ויקרא לו לבן יצר שהיה תאוועקב
קרא לו על ער ויאמר לבן הנגל
הזה ערבינו ובינך היום על בן קרא
שמו על ער והמצפה אשר אמר
יצא יהוה בינו ובינך כי נסתראיש
מירעו אסתענה אתבנותי ואם
תקח נשים על בנותי אין איש
עמנו ראה אלהים ערבינו ובינך
ויאמר לבן ליעקב הנה הנגל הזה
והנה המצפה אשר ירית בינו ובינך
ער הנגל הזה ער ההם מצבה אסאניא
אעבר ארד את הנגל הזה ואסאתה
לא תיפרא אר את הנגל הזה ואת המצפה
הזה תרד ער אשרי אברהם ואיזחור יעקב
ביננו אלהי אביהם ויעקב
בפחד אביו יצחק ויזבח יעקב
זבח בחר ויקרא לאתיו לאב
לחם ויאכלו לחם וילנו בהר
וישכס לבן בבקר וינשק לבנו
ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
לבן למקומו ויעקב הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר
יעקב באשר ראם מחנה אלהים
זה ויקרא שם המקום ההוא
מחנים

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֶל־
עֵשָׂו אָחִיו אֲרִצְהָ שְׁעִיר־שָׂדֶה
אֲדָוָם וַיִּצְוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן
לְאֲדֹנֵי לַעֲשׂוּפָה אִמֵּל עִבְדְּךָ
יַעֲקֹב עִם לְבָן נָרְתִי וְאַחֲרֵי עַד עָמַדְתִּי
וַיְהִי לִישׁוּד וְחִמּוּר צָאן וַיַּעֲבֹד
וַיִּשְׁפָּחָה וַאֲשֵׁלֶסְחָה לְחִנּוּר לְאֲדֹנֵי
לִמְצָאָתָם בְּעֵינֶיךָ וַיִּשְׂבוּהֶם לֵאמֹר
אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֵל אַחִיךָ
אֶל עֵשָׂו וְנִסְהַלֵּךְ לִקְרֹאתָךְ וְיִירָא
יַעֲקֹב מְאֹד וַיַּעַזְ לוֹ וַיַּחֲזֵק אֶת־הָעַם
אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר
וְהַנָּמְלִים לִשְׁנֵי מַחֲנֹתַי וַיֹּאמֶר
אִם יָבוֹא עֵשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד
וַהֲכֹהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר
לְפָלִיטָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי
אֲבָרְהָם וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק חַוָּה
הָאֹמֶר אֵלַי שׁוּב לְאָרְצְךָ
וּלְמוֹלָדֶיךָ וְאֵיטֵכָה עִמָּךְ קָטָנוּת
מִכֹּל־חֲסָדִים וּמִכֹּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־עִבְדְּךָ בִּי כִּמְקֹלִי עֲבֹדֹתַי
אֶת־הִירְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי
לִשְׁנֵי מַחֲנֹתַי הַצֵּלֵנָּא מִיָּד
אָחִי מִיָּד עֵשָׂו כִּי יֵרָא אֲנֹכִי אִתּוֹ
כֵּן יָבוֹא וְהִכֵּנִי אִם עַל־בָּנַי וְאַתָּה

הפט
חזון
עבדו

ל
ל
ב
אם
ענה
ב
מנו

כל
חם
צמח
מל

לב

ה
מל
בל

ב
ויהי
כאשר
ראם

תאמרון ט ה בל וא חס וסימנהון כה תאמרון לאדע לעישר ויאמר למלאכים הבאים וכו' תאמרון אל דמלכים ויאמר להם ישעיהו וחבריה ויאמר ישעיהו אל חזקיהו לא תאמרון קשר אל חזקיהו בל יהודה ויאמר וימיהו אלהם בדרש חס ו סימנהון קטנה ויגר ו סימנהון בלשן תרגו יעקב אשתבע לאמנון ומירוש ויירא יעקב ממד אשר נשבע לו ויגר לאמנון

עמים מאתכם ותישעו ישרים ומנחתם ומנחתם למרים לאדם דובים השביעו
מנחה הוא שלוחה נפתלי אילה שלוחה והנה יד שלוחה אלי מציע חם

וסימנהו
וסימנהו

ב מסו בתו כל סופי תעבורה מס
שלוחה ג ב מל זא חם

אמרת הטיב איטיב עמך וישמתי
אתך על כחול הים אשר לא
יספר מדב וילן שם כלילה הוא
ויקח מן הפאביר מנחה לעשו
אחיו עזים מאתם ותישעו
עשרים רחלים מאתם ואילים
עשרים נמלים מקות ובעה
שלישים פרות ארבעים ופרים
עשרה אתנת עשרים ועשרים
עשרה ויתן ביד עבדו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדו
עבדו לפני ורוח תשימובין עדר
ובין עדר ויניצו את הראשון לאמו
כי פגש עשו אחיו וישאלו
לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי
אלה לפניך ואמרתי לעבדך
לעקב מנחה הוא ואלוהיך
לאיתי לעשו והנה נס הוא אחרוני
ויניצו נס אתה וישני נס אתה שלישי
נס את כל ההלכים אחריו
לאמר כדבר הוה תברון אל
עשו במצאכם אתו ואמרתם
נס הנה עבדך יעקב אחרינו כי
אמר אברהם פניו כמנחה ההלכת
לפני ואחריו אראה פניו אולי
ישא פניו ויתעבר המנחה על

ב מסו
דמיון
למל
ומל
ל
וחם

פילגש
יפגש

ג
ב
ד
חם

ג
ד
חם

פניו והוא לן כלילה הוא במחנה
ויקם כלילה הוא ויקח את שתי
נשיו ואת שתי שפחתו ואת
אחד עשר ילדיו ויעבר אתמיעם
יבן ויקחם ויעברם אתהנהל
ויעבר את אשר לו ויותר יעקב
לברו ויאבק איש עמו עה עלות
השחר וירא כל לאכול ויגע
בכף ירכו ותקע פה ירד יעקב
בהאבקו עמו ויאמר שלחני כי
עלה השחר ואמר לא אשלחך
כי אסבחתני ואמר אלומה
שמך ויאמר יעקב ויאמר לא
יעקב ואמר עוד שמך כי אם
ישראל כי שרת תעם אלהים ועם
אנשים ותוכל וישאל יעקב
ויאמר הנידה נא שמך ויאמר
למה זה תשאל לי שמי ויברך אתו
שם ויקרא יעקב שם המקום
פנאל כי ראיתי אלהים פנעס אל
פנעס ותנצל נפשי ויורה לו השמש
כאשר עבר את פנאל והוא צלע
על ירכו על כן לא יאכלו בנ
ישראל את גיד הנשה אשר על
כף הירך עד היום הזה כי נגע
בכף ירכו יעקב בגיד הנשה וישא

ד
כח
פת
ג
ח
חם
בלע
וה
מל
זא
חם
וכל
יחזק
רבו

ג
וכת
בן

ל
חם
במע

ל

במנחה ההלכת לפני בכ החיה ההלכת על ארבע והתורה השנית ההלכת למאול ואני אחריה
ותשקין את אכיהן יין וישכב עפה כלילה הוא ויקם כלילה הוא וידור נס ומלט כלילה הוא
ואת אחד עשר ילדיו כי בראותו ילדיו מעשה ידי כי ילדו אל אל ישוע בדרך חם

ההלכת
כלילה הוא
ילדיו
ג חם
ד דמיון
ג חם
וסימנהו
וסימנהו
וסימנהו

וסיכנהו חלה לך בעשת עם אשר תמצא לירב והיה כי יביאך יישיבעת ישראל לא תטענך אשר וכתבת עליהן למען הקים אתך שלוש אנכי נטל וכתבתי בה אנשה לך ישראל אם ננכס באולך אם שודדי לילה כל הארץ ישתחו לך ביה יתן לרומה יסוף לך

יעקב עינו ודאוהנה עשו בא
ועמו ארבע מאות איש ויחזק את
הילדים על לאה ועל רחל ועל
שתי השפחות וישם את
השפחות ואת ילדיהן ראשונה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת
רחל ואת יוסף אחרנים והוא ז'
עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו
וידן עשו לקראתו ויחבקוהו
ויפל על צוארו וישקוהו ויבכו
וישא את עינו וירא את הנשים
ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר נתן אלהים
את עבדך ותנשן השפחות תנה
וילדיהן ושתחיו ותנש גם
לאה וילדיה וישתחו ואחר
גש יוסף ורחל וישתחו ויאמר
מילך כל המחנה הזה אשר
פגשתו ויאמר למצאהו בעני
ארני ויאמר עשו יישר לבא
יהלך אשר לך ויאמר יעקב א'
אל נא אסנא מצאתיך בעניך
ולקחת מנחת מיריבי עלבן ז'
ראית פניך כראת פני אלהים
והרצני קחנא את ברכתך אשר

בטע

בקד

נח
בט

צא
וב

ייען
יוסף
דאוב
דכו

בתו

יד
פס
לד
לד

ג
חם
את
הנס

הבאת לך כי חננה אלהים וכייש
ליכל ויפצרו ויקחו ויאמר
נסעה ונלכה ואלכה לנגדך
ויאמר אליו ארני יד עבי הילדים
רכים והצאן והפקר עלות עלי
ורפקום יוסף אחר ומתו כל הצאן
יעבר נא ארני לפני עבדו ואני
אתנה לך לאטיל לך המלאכה
אשר לפני ולדך הילדים עד
אשר אבא אל ארני שיעירה
ויאמר עשו איצנה נא עמך מן
העם אשר אתי ויאמר למה זה
אמצא חן בעיני ארני ויישלבס
ההוא עשו לדרך שיעירה ז'
ויעקב נסע סכתו ויבן לו בית
ולמקוהו עשה סבת עלבן קנא
שם המקום סבות
ויבא יעקב שלם עיר
שכם אשר בארץ כנען בבא
מפרץ ארס ויחן את פני העיר
ויקן את חלקת השרה אשר
נטה שם אהלו מיד בני חמור
אבי שכם במאה קשיטות ויצב
שם מזבח ויקרא לו אל אלה
ישראל ותצא
רינה בת לאה אשר ילדה ליעקב

ב
שתי
עונתני

ח
קס

ל

ה
חם

בתו

ג

ד

ב
בט

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

והנה עתה לך ברכתי קחנא את ברכתי וצויתי את ברכתי לכם וא זכרתם על צאצאך
והי כראת את המס כראת פני אלהים והרצני ז' ורפקום אצנה
ויקן את חלקת השרה ויקן יוסף את חלקת העבד פגשת

ברכתי
כראת
ויקן
וסיכנהו
וסיכנהו
וסיכנהו
ג
ב חם
ד

והחרש יעקב ער באם יש ילחם לכם ואתם תחרשון ושמוע אישה והחרש לה
 וסימנתון חס בליש
 תל דיע כי החרש לה ביום שמוע למה אתם מחרשים קורות לבי כמה לי לבי לא אחרש ויחרשו מענו כי לא נשמע הדבר ויתנצבו

אל ותנו לי את הנער לאישה ויענו
 בני יעקב את שכם ואת חמור
 אביו במרמה וידברו אשרטמא
 את דינה אחתם ויאמרו אליהם
 לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת
 את אחתנו לאיש אשר לו ערה
 כי חרפה הוא לנו אך בוא אתנאות
 לכם אם תהיו יכמנו להמור לכם
 כל זכר ונתנו את בנותינו לכם ואת
 בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם
 והיננו לעם אחד ואם לא תשמעו
 אלינו להמור ולקחת את בנותנו
 והלכנו ויטבו רב ריהם בעיני
 חמור ובעיני שכם בן חמור ולא
 אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
 בבת יעקב והוא נכבד מכל בית
 אביו ויבא חמור ושכם בנו אל
 שער עירם וידברו אל אנשי
 עירם לאמרו האנשים האלה
 שלמים הם אתנו וישבו בארץ
 ויסחרו אתהו הארץ הנה רחבת
 ידים לפניהם את בנותם נקח לנו
 לנשים ואת בנותינו נתן להם אך
 בואת יאת לנו האנשים לישבת
 אתנו להיות לעם אחד בהמור
 לנו כל זכר באשר הם נמלים

לראות בכנות הארץ וירא אתה
 שכם בן חמור החי נשיא הארץ
 ויקח אתהו וישכב אתהו ויענהו
 ותרכק נפשו בדינה בת יעקב
 ויאהל את הנער וידבר על לב
 הנער ויאמר שכם אל חמור
 אביו לאמר קח לי את תלדה
 הזאת לאישה ויעקב שמע כי
 טמא את דינה בתו וכנוהו את
 מקנהו בשרה והחרש יעקב עת
 באם ויצא חמור אבי שכם אל
 יעקב לדבר אתו ובעיני יעקב באו
 מן השרה כשמיים ויתנצבו
 האנשים ויחר להם מאד כי נכלה
 עישה ביישר אל לשכב את בת
 יעקב וכן לאי עישה וידבר חמור
 אתם לאמר שכם בן חמור נפ
 נפשו בבתכם תנו נא אתה לו
 לאישה והתחתנו אתנו בנותיכם
 תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם
 ואתנו תשבו והארץ תהיה
 לפניכם שבו ויסחרו והאחוז
 בה ויאמר שכם אל אביו ואל
 אחיו אמר צא חן בעיניכם ואשר
 האמרו אלי אתן הדבר עלי מאד
 מהר ימתק ואתה באשר תאמר

רה
ק
ב
ב
י
כל
בת
ג
ג
חס
כל
ד
חס
וב
כל

כל
קמ
במב
פת
ל
ר
פסו
ובן
רבים
ל
ל
ז
ויאתו
הכהנים

ב
ו
יחוק
דכו
בבד
דאמנו
רה
ל
והילד
י
חס
כל
ל
דבור
אתם
ל
ב
בתוכו

אליהם יל מל כחו ויסמנתון וישראל האנשים את ידם ויאמרו אליהם לא נוסל שמיע נא החלוס הזה לכה ואשלחך אליהם ונבטרים
 וידבר אליהם וירא אתם והנם ועפים ויתנכר אליהם ויהי כאשר כל לאכל את השבר ולהורת את בני ישראל והדבר אשר עשה לו וירא כבוד
 לו אליהם ויאמר אליהם לינופה החייתם כל נקבה אם תחלו לפעל נביא אקים להם ויסור אתו ולא ישמע אליהם ויעקב ראות וכלות אליהם

וּתְגַשָּׁן הַשְּׂפָחוֹת הַנֶּה וְיִלְדִּיָּהֶן וְתִשְׁתַּחֲוֶיין וְהִנֵּה תִסְכִּיעַ אֶל־מִיתִים וְתִשְׁתַּחֲוֶיין לֹא־מִתִּי •
וְהַשֶּׁבַע דָּבָר וְיִשְׁלַחֲהוּ וְהַשֶּׁבַע הָרָאשִׁי וְאֶל־תִּשְׁבַּע בֵּית יְהוֹנָתָן הַסּוֹפֵר וְלֹא־אֲמוֹת •

ב
וכתו
כן

ב
כתו
כן

כה
פת

ל
ומל

נקו
בתו

יב
מל
בתו

יל
מל
בתו

חם
בל

ז
חם
מל

ה
בתו
חם

[illegible]

וילך יוסף אחר אחיו וביצאם בדתין ויקבץ אמציהו את יהודה וימצאם עשר ידות על כל
ובטרים יקרב אליהם ויתנמלו ובטרים תצא מרחם הקדשותיך ובטרים יתנמלו רגליכם על הרונשף
ונראה מה יהיו חלבתיו ונשלתה ונראה ונשתתק ונראה יחדיו ונראה בשמחתכם והם יבשרו

וישב וישלח את יוסף מן הכור וימשיכו את ירמיהו • ויכירה • ומל
הכר נא הכתנת בקר הוא אס לא ושבעת הכתנת שש • להתנחם • כו

וישב • וימשיכו
ויסמנהון • ויסמנהון

ונמכרנו לישמעאל וילנו אל
תהי כי אחינו בשרנו הוא וישמע
אחיו ויעבד אנש • ס מרעם
סחרים וימשיכו ויעלו את יוסף מן
הכור וימכרו את יוסף לישמעאל
בעשרים כסף ויבאו את יוסף
מצרימה וישכר אבן אל המור
והנה איך יוסף בכור ויקרע את
בגדיו וישב אל אחיו ואמר
הילד איננו ואני אנה אני בא
ויקחו את כתנת יוסף וישחטו
שער עזים ויטבילו את הכתנת
בדם וישלחו את כתנת הפסים
ויבאו אל אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכרנא הכתנת בנך הוא
אס לא ויכירה ויאמר כתנת בנך
חיה רעה אצל הטרף טרף ז
יוסף ויקרע יעקב שמלותיו
וישם שקבם תניו ויתאבל על
בני ימיסרבים ויקמו כל בנו וכל
בנותיו לנחמו ויסאן להתנחם ז
ויאמר בארד אל בני אבי
שאחיו יכר את אביו והמנחם
מסדו את ארמי צדים לפוטיו
סמיספד עת שר הטבחיס יא
פ •

ב

ג

ד

ע
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת לח
אחיו וישלח את יוסף מן הכור וימשיכו את ירמיהו • ויכירה • ומל
הכר נא הכתנת בקר הוא אס לא ושבעת הכתנת שש • להתנחם • כו
וישב • וימשיכו
ויסמנהון • ויסמנהון

ויקח יהודה אשה לער בכורו ואמר ליתר בכורו ויהי בכורו אמנון • וירע אונן כילא לו יהיה לרשת משכנות לא לו יהי המרבה לא לו עובר מתעבר על ריב לא לו
כלשו תרגו אבאיש דואב לגדליה וקטל טעא • • כאחיו • ערלמי

והם

כתנת

כנעני

קדש

ויקרא

תעני

ותלית

ותקרא

וסימון

אלוף

יתת

ג

ה

הם

בלש

ד

דסמי

ז

זא

זכר

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ויסמנהון

ויסמנהון

ויסמנהון

ויסמנהון

ויסמנהון

ויסמנהון

על ביתו ויפקדו על ביתו ויצו את אשר על ביתו לאמריהם יצאו את העיר וירא' וספ' אתם את בנימין וילך אל קנה על בתי הראית כי נבע אחאב על ביתו סר וקע' ישע' על ביתו ולא יעמ' ויפקדו ל' וחס בראותה ל' ומל' וסיבניהן

בְּהִיזֵם הָיוּ וַיָּבֹא הַכִּיתָה לַעֲשׂוֹת
 מִלֹּאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבֵּית
 שֶׁסִּבְכִּית וְתַחֲפֹשׁוּ בְּכִנּוֹ
 לֵאמֹר שִׁכְבָּה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּנֹדוֹ
 בִּירוֹהוּ וַיֵּצֵא הַחוּצָה וַיְהִי
 כִּרְאוֹתָהּ כִּי עֲזָבָהּ בְּנֹדוֹ וַיֵּצֵא
 הַחוּצָה וַתִּקְרָא לֵאנָשִׁי בֵּיתָהּ
 וְתֹאמַר לָהֶם לֹא מָרָא הֵבִיא
 לָנוּ אִישׁ עֲבָדִי לִצְחָק בְּנִי בֹא אֵלַי
 לִשְׁכַּב עִמִּי וַאֲקָרָא בְּקוֹל נְדוּלָּהּ
 וַיְהִי בִשְׁמֵעָהּ כִּי הִרְמִית קוֹלָהּ
 וַאֲקָרָא וַיַּעֲזֹב בְּנֹדוֹ אֵצֶל וַיֵּצֵא
 הַחוּצָה וַתִּנָּח בְּנֹדוֹ אֵצֶלָהּ
 עַד בּוֹא אֲדָנָיו אֶל בֵּיתוֹ וַתִּדְבַּר
 אֵלָיו בְּדִבְרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בֹּא
 אֵלַי הַעֲבֹדָה עִבְדִּי אֲשֶׁר הֵבִאתָ
 לָנוּ לִצְחָק בְּנִי וַיְהִי כִּהְרִימִי קוֹלִי
 וַאֲקָרָא וַיַּעֲזֹב בְּנֹדוֹ אֵצֶל וַיֵּצֵא
 הַחוּצָה וַיְהִי בִשְׁמֵעָהּ אֲדָנָיו אֶת
 דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו
 לֵאמֹר בְּדִבְרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי
 עֲבָדִי וַיַּחֲרֹא אֶפְרַיִם אֶרְצֵי יוֹסֵף
 אֶתוֹ וַיִּתְּנָהּ אֶל בֵּית הַסֵּהֶר מִקּוֹם
 אֲשֶׁר אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי
 שֶׁסִּבְכִּית הַסֵּהֶר וַיְהִי יְהוָה אֶת
 יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֲנוּכָּעֵינִי

[illegible]

ב
ובתו
כ
יח
סו
פסו

ה
והם
ה
בבית

ה
בסע

7.

٤٥

נא
פי

ז
בט"ז
מזעזדי

ח' ט'
 ט' ח'
 ח' ט'
 ט' ח'

24

Lib
i
i
i

בִּיאָם הִלָּחֵם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל כֹּאֵן
וְיִהְיֶה כְּחֵיסָהּ וְיִבְאֵהָ בֵּיתָהּ וְיִצְנֹן
וְתִקְרָא לֵאמֹנִשׁ בֵּיתָהּ אֲמֹר לֵאמֹנִשׁ

16

מכל מאכל פריעה מעשה אפה ומאכל שלחנו וחבריה ויהמחו חיתו לחם ונפשו מאכל תאונה
והעוף ירב בארץ והעוף אכל אתם מן הסל מעד ראשי זאת תורת הכהמה והעוף וכל נפש החיה
וסימנהו וסימנהו

ותאכלנה הפרות רעות המדא
ודקת הבשר את שבע הפרות
יפת המדא והבריאת וייקץ
פריעה ויישן ויחלם שנת והנה
שבע שבלים עלות בקנה אחד
בריאות וטבות והנה שבע
שבלים דקות ושרופת קרים
צמחות אחריהן ותבל ענף
השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והמלאות
ויקץ פריעה והנה חלום ויהי
בבקר ותפעס רוחו וישלח
ויקרא את כל הרטמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פריעה
להם את חלמו ואין פותר אותם
לפריעה וירבד שר המשקים
את פריעה לאמר את חטאי אני
מזכיר היום פריעה קצפה על
עבדיו ויתן אתי במשמר בית
שר הטבחים אתי ואת שר
האפים ונחלמה חלום בלילה
אחד אני וחוא איש כפתרון
חלמו חלמנו וישם אתנו נער
עבדי עבד לשר הטבחים
ונספר לו ויפתר לנו את חלמתנו
איש בחלמו פתר ויהי כאשר

מכל מאכל פריעה מעשה אפה
והעוף אכל אתם מן הסל מעד
ראשי ויישן ויחלם ויהי
פתרנו שלשת הסלים שלשת
ימים הם בעוד שלשת ימים
ישא פריעה את ראש מעליך
ותלה אותך על עץ ואכל העוף
את בשרך מעליך ויהי ביום
השלישי יוס הלדת את פריעה
ויעש משתה לכל עבדיו וישא
את ראש שר המשקים ואת
ראש שר האפיס בתוך עבדיו
וישב את שר המשקים על
משקו ויתן הכוס על כף פריעה
ואת שר האפיס תלה כאשר
פתר להם זוסף ולא זכר שר
המשקים את זוסף וישכחוהו

ויהי מקץ שנתים ימים ופריעה
חלם והנה עמר על היאר והנה
מן היאר עלת שבע פרות יפות
מדא ובראת בשרות רענה
כאחו והנה שבע פרות אחדות
עלות אחריהן מן היאר רעות
מדא ודקות בשר ותעמדנה
אני הפרות על שפת היאר

ולא זכר שר המשקים את זוסף ולא זכר יואש המלך ולא זכר הדום רגליו ביום אפי
ופריעה חלם והנה עמר על היאר ופריעה הקריב וישאובע ישראל ולמה תכבד ואת לבנכם
והנה שבע פרות אחרות קדם ויישן ויחלם שנת והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות
וסימנהו וסימנהו וסימנהו

שלום
שלום אמת אתן לכם ודרשו את שלום העיר ההפך שלום עבדו שלום שעם אראה שאלו שלום ירושלם לדעת את שלום אקתר ומה יעשהבה
בקר
וסימנהון
לך נאראה את שלום אחד ב' בפס' אלהים יענה את שלום פרעה ורב שלום בעד כי
שלום אמת אתן לכם ודרשו את שלום העיר ההפך שלום עבדו שלום שעם אראה שאלו שלום ירושלם לדעת את שלום אקתר ומה יעשהבה

פתרלנו כן היה אתה שכיב על
בני ואות תלה וישלח פרעה
ויקרא את יוסף וירצהו מן הבד
וינחלו ויחלה שמלתו ויבא אל
פרעה ויאמר פרעה אל יוסף
חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני
שמעתי עליך לאמר תשמע
חלום לפתור אתו ויען יוסף את
פרעה לאמר בלעדי אלהים
יענה את שלום פרעה וירב
פרעה אל יוסף בחלמי הנבי
עמד על שפת הניר והנה מן
הניר עלת שבע פרות בריאות
בשר ויפת תאר ותרענה באחו
והנה שבע פרות אחרות עלות
אחריהן רלות ורעות תאר מאד
ורקות בשר לאראתי כהנה
בכל ארץ מצרים לדע ותאללנו
הפרות הרקות והרעות את
שבע הפרות הראשנות יז
הבריאות ותבאנה אל קרבנה
ולאנורע כיבאו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה
ואיקץ וארא בחלמי והנה שבע
שבלים עלת בקנה אחר מלאת
וטבות והנה שבע שבלים צנומות

רקות שרפות קרס צמחות אחרות
ותכלען השבלים הרקות את שבע
השבלים הטבות ואמר אל החוטמים
ואין מצד לי ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחר הוא את אשר
האלהים עשה הנבי לפרעה שבע
פרות הטבות שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבות שבע שנים תנה
חלום אחר הוא ושבע הפרות
הרקות והרעות העלת אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים
הרקות שרפות הקרס יהיו שבע
שני רעב הוא הרב אשר רבות
אל פרעה אשר האלהים עשה
הראה את פרעה הנה שבע
שנים באות שבע ערול בכל ארץ
מצרים וקמו שבע שני רעב
אחריהן ונשכח כל השבע בא
בארץ מצרים וכלה הרעב את
הארץ ולא יורע שבע בארץ
מפני הרעב ההוא אחרי כן כל
כבד הוא מאד ועל השנות
החלום אל פרעה פעמים כי
נטן הדבר מעם האלהים וממהו
האלהים לעשותו ועתה ירא
פרעה איש נכון וחכם וישיתו

ויראו בע האלהים את נמות האדם שבע פרות הטבות ב' בפס' ערים נדלת וטבת אשר לא בעת
וממחר האלהים לעשותו ואז יקרב לעשותו כפך וכל כפך לעשותו כי שקד אנני על דברי לעשותו כי לא יכל
ועתה ירא פרעה איש נכון וחכם אין נכון וחכם כמון וחכם באחר ישבחנה טוב ילד מסכן וחכם

הטבת
לעשותו
וחכם
ד' חס דחס
ה' חס
4

ל
בספ
ט
ק

ס
ח
דחס

חס

ל

י

קרב
הנדר
תנע
הדאה
בספ
וסימ
ושמואל
ירא
מהגד
את
המראה
אלע

ל

ט

ח
ל
חס
מפחד

ל

וַיֹּאמְרוּ אֲשֶׁרֵינוּ וַיֹּאמְרוּ לְמַלְאֲכֵי הַבָּאִים וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ יִימֵיהֶם הֵבִיא תָמַל נֶאֱחָנְנוּ לָכֵן וְנִפְלִיא גִדְּלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הִרְעָה הוֹאֵרָה וְסִמְנֵהוּ הֵבִיא נֶכֶסֶם וְנִשְׂרָפָה לִשְׂרָפָה וַיֹּאמְרוּ הֵבִיא נֶכֶה לָנוּ מִיָּד וּמִגִּדְּל וְרֹאשׁוֹ בִּשְׂמִים אֵב

בספר והנה הוא בפי אמתחתו ז
ויאמר אל אחיו הושיב בספר ונס
הנה באמתחתו ויצא לבסו וחרדו
איש אל אחיו לאמר מה זאת
עשה אלהים לנו ויבאו אלי עקב
אביהם ארצה כנען ויצרו לו את
כל הקרת אתם לאמר ידבר ז
האיש ארצה הארץ אתנו קישות
ויתן אתנו כמרגלים את הארץ
ונאמר אליו כנעם אנחנו לאהינו
מרגלים שנים עשר אנחנו אחס
בנאבינו האחר איננו והקטן
הזס את אבינו בארץ כנען ויאמו
אלינו האיש ארצה הארץ בזאת
ארע כי כנעם אתם אחיכם האחר
הנחו את ואת רעבון בתיכם
קחו ולם והביאו את אחיכם
הקטן אליו ארעה כי לא מרגלים
אתם כי כנעם אתם את אחיכם
אתן לכם ואת הארץ תסחרו ויהי
הסמריקים שקיהם ונה איה
צור בספר בשקו ויראו את
עדרות כספיהם המה ואביהם
ויראו ויאמרו אלהם יעקב
אביהם אתי שכלתם יוסף איננו
ושמעון איננו ואת כנעמן תקחו

אלהם יוסף ביום השלישי ואת
עשו וחיו את האלהים אננירא
אסכנים אתם אחיכם אחר יאקו
בבית משמרכם ואתם לכו הבאו
עבר רעקון בתיכם ואת אחיכם
הקטן תבאו אליו ואמנו רב רב
ולא תמותו ויעשו כן ויאמרו
איש אל אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו
צרת נפש ובהתחננו אלינו ולא
שמענו עלכן באה אלינו הצוה
הזאת ויעזראובן אתם לאמר
הלוא אמרת אלכם לאמר אל
תחטאו בלד ולא שמעתם
ונסדמו הנה נדרש ויהם לא
ידעו כי שמע יוסף כי המליץ
בנתם ויסב מעליהם ויבן
וישב אלהם וידבר אלהם
ויקה מאתם את שמעון ויאקו
אתו לעיניהם ויצו יוסף וימלאו
את כליהם כדולה שיב בספיהם
איש אל שקו ולתת להם צדה
לדרך ויעשה להם כן וישאו את
שכרם על חמריהם וילכו משם
ויסתר האחד את שקו לתת
מספוא לחמרו במלון וידא את

והם ט' ראשון וסמנחון והם לא ידעו כי שמעי יוסף והם יקחו את חזה בהם עמר ועליתך והם עבדך ועמר והם
אפנינו הוריו והם ובעתם הם לדכום יארבו והם במלותם והם מביאים אי שמנחתו * * * והביאו * * * וסמנחון * * * והביאו
את אחיהם הקטן פרקן סמי הזהב באו כותל ופי שיע העליל ספר את ישראל עתה מלא אתם ירכם ואשר ישמיעו ויגידו כל בלתי יהיה * * *

אנחנו מובאים להתגדל עלינו מובאים סבאים מדרבנא מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם
ויביאו לו את המנחה מכושי שבתיכם תביאו לחם תנופה ויביאו לנו כיר אליהו הסובב עלינו

וסימנהון
וסימנהון

ג דגג בליט

מובאים
ויביאו

וביתו וטבח טבח והכן באתי
אכלו האנשים בצהרים ויעש
האיש כאשר אמר יוסף ויבא
את האנשים ביתו יוסף וייראו
האנשים כי הובאו בית יוסף
ויאמרו על דבר הפסח השב
באמת חתנו בפתחלה אנחנו
מובאים להתגדל על לנו ולהח
ולחתנפל עלינו ולקחת אתנו
לעבדים ואת חמרינו ויעשו אל
האיש אשר על בית יוסף וידעו
אלו פתח דבית ויאמרו בידנו
יד ירדנו בפתחלה לשבר אכל
ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה
את אמתחתנו והנה כסף איש
כפי אמתחתו כספנו במשקל
ונשב אתו בידנו וכסף אחר
הורדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו כי
באמת חתנו ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואליהם
אביכם נתן לכם מטמון כי
באמת חתיתם כספכם בא
אלי ויציא אלהם את שמעון
ויבא האיש את האנשים ביתו
יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם

יג
מל

ג
דגג
בליט

ג
ומל

י
ק
מל
דפ

ג
הגון
יחנך

י
ולא

ג

י
חם

ג
בליט

י
חם
וב

הביתו וטבח טבח והכן באתי
אכלו האנשים בצהרים ויעש
האיש כאשר אמר יוסף ויבא
את האנשים ביתו יוסף וייראו
האנשים כי הובאו בית יוסף
ויאמרו על דבר הפסח השב
באמת חתנו בפתחלה אנחנו
מובאים להתגדל על לנו ולהח
ולחתנפל עלינו ולקחת אתנו
לעבדים ואת חמרינו ויעשו אל
האיש אשר על בית יוסף וידעו
אלו פתח דבית ויאמרו בידנו
יד ירדנו בפתחלה לשבר אכל
ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה
את אמתחתנו והנה כסף איש
כפי אמתחתו כספנו במשקל
ונשב אתו בידנו וכסף אחר
הורדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו כי
באמת חתנו ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואליהם
אביכם נתן לכם מטמון כי
באמת חתיתם כספכם בא
אלי ויציא אלהם את שמעון
ויבא האיש את האנשים ביתו
יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם

מל

ג

דגג

בליט

ג

דפ

יג

מל

דשע

ותרי

עש

רב

במ

כסף

יג

יג

וסימנהון

יב מל

ויוצא

וסימנהון

ד רמ

הזה

ויוצא אתו החויה ויוצא העבר כל כסף ויוצא אלהם את שמעון ויוצא אתם מעם ברכו
ויוצא משוח את העינים וידיעון בא ויוצא אתכל ויבאו לקול תנו המון בים בשמים וחבריה ויוצא יהודיע ויוצא אתה אשר ויוצא ישראל בתוכם
הזה אחיכם הקטן הזה האיש מרגו הארץ הזה יבוא אל ביתי איזה יכשר הזה אזהר

ישראל
ישראל

סיכומים

ויהיו לכם למטה נדדה האלהים אם להטות ויהיו ויהיו ללב נדחים * * * ומקדשם
מחור ויבא אל אבן מחור יצא סמוך מחור ללבם סוף מרחק ארבעה עשר את דבר אסתר יי

לשום לכם שארית בארץ ז
ולהחיות לכם לפליטה עדה
ועתה לא אתם שלחתם את
הנה כי האלהים וישמע לאב
לפרעה ולארון לכל ביתו ומש
בכל ארץ מצרים מדרו ועלו
אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
בעד יוסף שמע אלהים לארון
לכל מצרים רדה אלי את עמך
וישבת בארץ נשן והיית קרוב
אלי אתה ובנך ובני בנך וצאנך
ובקרך וכל אשר לך וכל בלתי
אתך שם כי עוד חמישים שנים
רעב פון תוריש אתה וביתך וכל
אשר לך והנה עיניכם ראות
ועיני אחי בנימן כיפי המדבר
אליכם והנחתם לאבי אתמל
בכור במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומרתם והורדתם את
אבי הנה ויפל על צוארי בנימן
אחיו ויבך ובנימן בכה על צוא
צוארו וינשק לכל אחיו ויבך
על רוס ואחר כורבדו אחיו
אתו והקל משמע בית פרעה
לאמר בא אחי יוסף ויטב
בעיני פרעה ובעיני עבדיו

וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אֵל יוֹסֵף אֲמַר אֵל
אֶחָד וְאֶת עֲשׂוֹטֵינוּ אֶתְּבַעֲדֵנוּ
וְלִכְבוֹאוֹ אֶרְצָה כְּנַעַן וְקָחוּ אֶת
אֲבִיכֶם וְאֶת בְּתִלְכֶם וְבִאוּ אֵלַי
וְאֶתְּנֶה לָכֶם אֶת טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאָכְלוּ אֶת חֶלֶב הָאָרֶץ וְאֶתְּנֶה
צִוְיָהּ וְאֶת עֲשׂוֹקֵיכֶם לָכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עֲבָדוֹת לְטַעַםכֶּם וְלִנְשִׁים
וְנִשְׁאֲתֶם אֶת אֲבִיכֶם וּבָאתֶם
וְעִנִּיתֶם אֶל תַּחֲסֵי עַלְמֵיכֶם כִּי
טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הִוא
וַיַּעַשׂוּ כַּכֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן לָהֶם
יוֹסֵף עֲבָדוֹת עַל פִּי פֶּרְעֹה וַיָּתֵן
לָהֶם צֶרֶה לְדָרֶךְ לְכֵס נֶרְתָן
לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׁמֹלֵתוֹ לְבִנְיָם
נֶתָן שֵׁלִשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמִשָּׁה
חֲלָפֵת שְׁמֹלֵתוֹ וְלֵאבִיז שֵׁלֶחַ
כֹּזֵאת עֶשְׂרֵה חֲמֹדִים נִשְׂאִים
מִטּוֹב מִצְרַיִם וַיַּעַשׂ אֶתְּנֶת
נִשְׂאֵת כְּרוֹלֶם וּמִזֶּקֶן לֵאבִיז
לְדָרֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶת אַחִיו וַיָּלֻכוּ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל תִּרְנֹן בְּדָרֶךְ
וַיַּעַל מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן
אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וַיִּגְדְּלוּ לְאִמָּה
עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי הִוא מִשְׁלָבֵל
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּפֶל לִבּוֹ לֹא

ב
והשוכה
בית
ב
ד

10

פיה
במלך

בית

כ"י המדבר אל סב המדבר א"י ו הבה את א"י אנה הוא המדבר הנני יפ"ס המדבר יעד
ולאביו של חכמת עשרת המדב לאמו ולאביו ולסנו ולבתו ולאחיו ולאביו לא הנני
ועדול על אדות הבאר ויעדול לאביו עד יוסף ד' וישבו המלאכים ויעדו ויעדו לאת דברי רבשקה

ד	וסימניהן
א	וסימניהן
ד חס	וסימניהן

ד	וסימניהן
א	וסימניהן
ד חס	וסימניהן

ד	וסימניהן
א	וסימניהן
ד חס	וסימניהן

המדינה
ולאביו
ויצרו

המדינה
ולאביו
ויצרו

המדינה
ולאביו
ויצרו

וְשִׁמְתָם
וְיַעֲמִדְהוּ

ב
ב וחם

ס'ימניה
ס'ימניה

ושמתם שרימקנה על אשר ליי על הלחת הראשנים אשר שבת ושמתם בארון ~
ויעמדו לפת פריעה ויכרך יעקב את פריעה וייקח את יהושע ויעמדה ולפת אליעזר הכהן ~

ידעתו ישבם אנשי חיל ושמחת
שרי מקנה על אשר ל' ויבא
יוסף את יעקב אביו ויעמדהו
לפני פרעה ויכרך יעקב את פרעה
ויאמר פרעה אל יעקב כמה
ימי שני חיך ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי שלשים
ובאת שנה מעט ורעים הוי' ימי
שני חיי ולא השינו את ימי שני
חיי אבתי במי מגוריהם ויכרך
יעקב את פרעה ויצא מלפני
פרעה ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחוז בארץ
מצרים במיטב הארץ בארץ
רעמסס כאשר צוה פרעה
ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו
ואת כל בית אביו לחם לפי הטף
ולחם אין בכל הארץ כי כבד
הרעב מאד ותלה ארץ מצרים
וארץ כנען מפני הרעב וילקט
יוסף את כל הכסף הנמצא
בארץ מצרים ובארץ כנען עבשד
אשר הם שכרים ויבא יוסף
אל פרעה ויתן לו את כל
ארץ מצרים וימאריך
במנון ויבא כל מיני

לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות
נדרך כי אפס בכסף ויאמר יוסף
הבן מקנעכם ואתנה לכם
במקנעם אם אפס בכסף ויביאו
את מקניהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בסוּסִים ובמקנֵהוּ
הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים
וינהלם בלחם בכל מקניהם
בשנה ההוא וחתם השנה
ההוא ויבאו אליו בשנה השנית
ויאמרו לו לא נבחר מארצי
כי אס תס הכסף ומקנה הבתמו
אל ארצי לאנשאל לפני ארצי
בלת אס גייתנו וארמנו למה
נמות לעיניך נס אנחנו נס
ארמתנו קנה אתנו ואת ארמנו
בלחם ונהיה אנחנו וארמתנו
עבדים לפרעה הותן זרע ונחיה
ולא נמות והארמה לא תשם
ויקן יוסף את כל ארמת מצרים
לפרעה כי מכרו מצרים איש
שרהו כי חזק עלהם הרעב
והיה הארץ לפרעה ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו רק ארמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים

ד
ויתם הכסף
אם אפס כסף
עריץ המין
ל

ב ה ג
דגש חס
ב בתו

בית

ג
ו
ו
ג
ג

51-47. 11.

ויהלם בלחם בכל מקעה ויחלם במסבב ~ ויתם ב' וס' ויתם השנה ויתם סמאלכת
והארמה לא תשם והארמה לא תתן אתיבולה והארמה תשאה שכומה ~ ויתנו
והארמה לא תשם ליען תשם איצה ממלאה ברת' פת ~ ותלה ~ ומפ' ה' ~

וְכִימְעִהוּ
וְכִימְעִהוּ
וְכִימְעִהוּ

卷之四

אפרת ויעני אפרת וירחל היתה ויעני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויעני רשעים תכלית
ב זקק
זרע פסו
וסימנהו
וסימנהו
ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור
אפרת ויעני

ויקרא בהם שמי וישם אברהם
אברהם ויצחק וידעו לרב
בקרבה הארץ וירא יוסף כי
ישית אביו ירמינו על ראש
אפרים וירע בעיניו ויתמד יד
אביו להסיר אתה מעל ראש
אפרים על ראש מנשה ויאמרו
יוסף אל אביו לאכן אבי ביזה
הבכר שים ימני על ראש
וימאן אביו ויאמר ירעתי בנ
ירעתי נס הוא יהיה לעס ונס
הוא יגדל ואולם אחי הקטן
יעל מפני וזרעו יהיה מלך
הנזים ויברכם ביום ההוא לאמור
בן יברך ישראל לאמר ישכך
אלהים כאפרים וכמנשה
וישם את אפרים לפני
מנשה ויאמר ישראל
אל יוסף הנה אנכי מת
והיה אלהים עמכם
והשיב אתכם אל ארץ
אבותיכם ואני נחתי
לך שבט אחד על
אחיד אשר לקחתני
מיר האמר בחרבי ובקשתי

ב
שמו
בישראל

ו

יט

י

א

ב

חם

ד

כה

פת

לא

ואקברה שם בדרך אפרת הוא
בית לחם וירא ישראל את בני
יוסף ואמר מי אלה ואמר יוסף
אל אביו בני הם אשר נתן לך
אלהים כזה ויאמר קחם אלי
ואברכם ויעני ישראל כבדו
מזקן לא יוכל לראות ויעני
אתם אל יזו וישק להם ויחבק
להם ויאמר ישראל אל יוסף
ראה פניך לאפליתי ונהנה
הראה את אלהים נס את זרעך
ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו
וישתחו לאפיו ארצה ויקח
יוסף את שניהם את אפרים
בימינו משמאל וישראל ואת
מנשה בשמאלו מימין וישראל
וינש אליו וישלח ישראל את
ימינו וישת על ראש אפרים
והוא היציד ואת שמאלו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי
מנשה הבכור ויברך את יוסף
ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבותי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה את מעור
עד היום הזה המלאך הנאל
אתי מבליד עבדך את הנערים

א
בקר
בית
פסו
ה

יט

י

ד

כה

פת

לא

כה

פת

לא

לא

לאמור
ואקברה
מזקן

גמל
דאה
פלתי

וסימנהו
שכל
התהלכו

המלאך
בחרבי

רשעס
בית

ובקשתי
בערף

יקחת
ליקחת

לאוכל לעשות לכם
יקחת

ממ

70

לבשו
חמר
וקוץ

מיעל ברכת
והחטא מל
קמ
וסימנהו
וסימנהו
ומל השמים מעל ברכת שמים מעל ברכת תהום רבעת תחת יקרא אל השמים מעל
מאל אבן ויערך ואת שריו ויברכך בפסו ברכת אבן גברו בפסו כיתקדנו ברכות טוב בת

בן פרת יוסף בן

פרת עלי עין בנות צערה עלי
שור וימדרה וורבו וישטמהו
בעלי חצים ותשכב איתן קשתו
ויפוזר עידי מירי אבן יעקב
משסרעה אבן ישראל מאל
אבן ויערך ואת שריו ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבעת תחת ברכת שריו ורחם
ברכת אבן גברו על ברכת הורו
עדתאות נבעת עולם תהיין
לראש יוסף ולקר קרניר אחיו

בנימן זאב יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל כל אלה
שבטי ישראל שנים עשר
וזאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר בברכותו
ברך אתם ויצאו אותם ויאמר
אלהם אנני אסף אלי עמי קברו
אתי אל אבתי אל המערה אשר
בשרה עפרון החתי במערה
אשר בשדה המכפלה אשר
על פני ממרא בארץ כנען אשר
קנה אברהם את השדה מאת
עפרן החתי לאחותו קבר יוסף

קברו את אברהם ואת שרה
אשתו שמה קברו את יצחק ואת
רבקה אשתו וישמה קברת את
לאה מקנה השדה והמערה
אשר בו מאת בני חת ויכל יעקב
לצות את בנו ויאסף רגליו אל
המטה ויגזע ויאסף אל עמיו
ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו
וישקלו ויצו יוסף את עבדיו
את הרפאים לחנוט את אביו
ויחנוטו הרפאים את ישראל
וימלאו לו ארבעים יוסף בן
ימלאו ימי החנוטים ויכנו אותו
מצרים שבעים יום ויעברו ימי
ביתו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אסנא אמי צאתי חן בעיניך
רבו נא באוני פרעה לאמר
אבי השביעני לאמר הנה אנכי
מת בקברי אשר ברית לי בארץ
כנען שמה תקברני ועתה אעלה
נא ואקברה את אבי ואת שובתי
ויאמר פרעה עלה וקבר את
אבך באשר השביעך ויעל
יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו
כל עבדי פרעה וזקני ביתו וכל
זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף

וכל זקני ארץ מצרים ויבא אהרן וכל זקני ישראל וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל
וכל בית יוסף ואחיו וכל בית מלוא וכל בית אביהו וימלט הוא מות תמות אחימלך וידוד וכל בית
ישראל משחקים וידוד וכל בית ישראל מעלים וכל בית שאן וכל בית ישראל עריל לב אחיך אחיך וכל בית ישראל חבדיו הנשיא המשא הזה